ПРОЛЕТАРЕБИ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲣᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲚᲔᲚᲝ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲐᲠᲛᲘᲡᲘᲡ ᲤᲘᲖᲘᲙᲣᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ Ს�პᲝᲠᲢᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲗᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲜᲘ ᲠᲔᲙᲚᲐᲛᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ

ЛЕЛО

ОРГАН КОМИТЕТА ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ ПРИ СОВЕТЕ МИНИСТРОВ ГССР И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОФСОЮЗОВ

23 № 245 (7806) ● ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.
ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, ᲙᲕᲘᲠᲐ, 1984 Წ.

ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ 1934 ᲬᲚᲘᲡ 13 ᲐᲞᲠᲘᲚᲘᲓᲐᲜ

„ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲗᲔᲗᲠᲐᲓ ᲑᲠᲬᲧᲘᲜᲐᲕᲡ...“

„ᲙᲐᲜᲘᲐᲜᲨᲘ რომ მიბვალთ, ძალუნებურად უნდა შეჩერდეთ და გარემოს მოავლთო თვალი, მეტადრე უკან უნდა მოიხედოთ. გარშემო მუმფოვი თოვლი დევს, უკან საკართველო ვეღარ გადაგმიფლან. ვერ გეტყვიო, როგორ გამოიკურტნა ეს პეი ზაფი ზაფხულში, მაგრამ ზამთარში იგი ხეკდიანი და დიდებულია. ყოველივე თეთრად ბრწყინავს, ღრუბლები, ცა. მიწა... ეს ყველაფერი ერთი უზარმაზარი სივიცეა, დაუსრულებელი ერთფეროვნება, ერთი სამარისებური მდუმარება“.

ასე აღწერდა სახელგანთქმული ალექსანდრე დიუმა-მამა თავის „კავკასიაში“ თბილისიდან ელდაკავკაკამდე მოგზაურობას. დიდი ფრანგი რომანისტი მოუხიბლავს კავკასიონის თოვლიან ფერდობებს, „რომლებიც ბეკრად უფრო დამშეცია შეეცალონ ფერდობებზე“, მთებიდან მომწყდარ ვეებერთელა ზვავებს, პატარა მდინარე ბაიდარას (ბიდარას—ოქუ.) ნაპირზე ბეკრგზელი ეკლესიის ნაღვლიანი ზარის ხმას.

ნასოფლარი და ძველი ეკლესიის ნანგრევები დღესაც ჩანს ქვემოთ, ხევში, ბუდაურის სასტუმროდან, რომლისთვისაც ასევე „ბიდარა“ დაურქმევიათ...

სწორედ იქ შევხვდით ჩვენს ძველ ნაცნობს, საქართველოს მინისტრთა საბჭოს განყოფილების გამგეს, საინფორმაციო-გამთელითი ცენტრის უფროსს ვადიმ შალოვიჩოს. ბუდაურის სპორტულ ცენტრად გადაქცეული ერთ-ერთ ენთუზიასტს მოთხილამურე ფოგობეშვილს ჯაუფი მიჰყავდა მთაზე სავარჯიშოდ...

ᲧᲕᲔᲚᲐᲤᲔᲠᲘ ᲐᲡᲔ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝ...

ᲑᲔᲜᲐᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ არ არის ცნობილი როგორ გაჩნდა გუდაური საქართველოს სპორტულ რუკაზე, როდის გაიმართალა პირველმა თხილამურებმა მის თოვლიან ფერდობებზე.

— ბაკურიანში ყოფნისას ხშირად შემიმჩნევია კოტტას ძირში მდგარი გოგო-ბიჭები, — გვეუბნება ვ. შალოვიჩო. — საათობით რომ ელოდნენ რომელიმე მწვრთნელის ან უფროსი მოთხილამურის მოწყალე მზერას: იქნებ ვინმემ საბაგროთი კოტტაზე აგვიყვანოსო. ამიტომ პოტენციური მოთხილამურე-სპორტსმენის დაკარგვა დამენანა, ავდექი და... თბილისის პიონერთა და მოსწავლეთა სასახლის ყოფილ დირექტორს ეზიარა ეს ამბავი. ამ საშუალებით ტანის ახალგაზრდამ, ვლადიმერ აფციაურმა, შეუბოვრმა, კაკვასიური ტემპერამენტით დაინლოგებულმა სპორტსმენმა, მალიანად რომ იხარჯება „ბრძოლის ველზე“, 1984 წელს ყველა მთავარი შეჯიბრება მოიგო, ერთ-ერთი პირველი რაპირისტი გახდა კაკშირის მასშტაბით. თვითონ განსაჯეთ, მან ხომ თვით ალექსანდრე რომანაკოვს, ერთადერთ რაპირისტს, მსოფლიოს ჩემპიონატების ხუთი ოქროს მფლობელსაც კი აჯობა.

ახალოსფელი თბილისთან ახლოს მდგბარეობს. სწორედ ამ სოფელში გაიბარდა მომავალი ჩემპიონი. როდესაც მამა შორეულ რეისებში მიდიოდა, ოჯახის უფროსად იგი რჩებოდა ზინ. სწრაფი, როგორც ქართული ხმალი, თანატოლებში ყოველთვის პირველი იყო. ყველაზე ადრე ადგებოდა, ასეთებზე ატყვიან, სპორტისთვისაა დაბადებულიო. ამიტომ მიბარეს იგი თბილისს. სპორტულ სკოლა-ინტერნატში. აქ შეხვდა მალხაზ გაბუნიას, მოდარაკეკეთა მწვრთნელს. საქართველოში, უხსოვარი დროიდან მოყოლებული, მამაკაცებს ხმალი ეკჭირთ ხელში, ხმლით იბრძოდნენ. ახლა გიგიხსენოთ ალიანგბული სახელები: ოლიმპიური ჩემპიონი ნუგზარ ასათიანი, მისი თანაგუნდელი მორის სახკაე, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონი დაშნი გუნდურ პირველობაში გურამ კოსტავა; გიგიხსენოთ 1982 წელიც, როცა საბჭოთა ნაკრების წევრებს იური ლეკოვს, ვიტალი ლოგვინს, ვლადიმერ აფციაურს სპორტის დამსახურებული ოსტატის წოდება მიანიჭეს. აფციაური ჯაშინ 20 წლის იყო; გიგიხსენოთ რომი, სადაც მომბრძოლობდა მსოფლიო ჩემპიონატი... ქალაქი სიენხსგან იწვიდა, ამიტომ ხანგრძლივ წვეულებ სასტუმრო „კარაველიდან“ პირდაპირ სპორტდელ ასპარეზზისკენ მიეშურებოდნენ, სადაც კონდიციონერებით გაგრილებული დარბაზი ელოდებოდათ.

აფციაურმა უკვე პირად გამოსვლებში მიიტანა სპეციალისტთა ყურადღება, ზედიზედ ამარცხებდა მეტოქეებს, მათ შორის ბევრ ცნობილ სპორტსმენს. მალე დადგა ბუნდური შეჯიბრების დღეც.

გადამწყვეტ შეხვედრაში — ნახევარფინალში და ფინალში — საბჭოთა ნაკრები თავისი კაპიტანის ვლადიმერ სმირნოვის გარეშე გამოვიდა. გუნდი საოცრად რთულ სიტუაციაში აღმოჩნდა. ოთხიდან ორი მოფარიკაკე დებიუტანტი იყო, მათ შორის — აფციაურიც. სწორედ აქ გამოვლინდა მისი ვეკაკეური ზუნება, მტკიცე ხასიათი, თავგანწირვის უნარი. დრამატულ ორთაბრძოლაში ჩვენმა სპორტსმენებმა მოუგეს ხახვაინლაში ბაულ იტალიელებს. ფინალში საბჭოთა გუნდი საფრანგეთის ნაკრებს უნდა შეხვედროდა. იმ წლებში საბჭოთა და ფრანგი სპორტსმენები ხშირად ხვდებოდნენ ერთმანეთს და თითქმის ყოველთვის თანაბარი ძალით იბრძოდნენ. ახლაც ისევე განმეორდა, ფინიშამდე ორძიბული ბრძოლა მიმდინარეობდა —მეტოქენი ბობოჭორობდნენ, იარაღი წყრიალდა — სასწორი ხან ერთის, ხანაც მეორის მხარეს იხრებოდა. ბრძოლის სადაეეები დიდხანს დარტანიანის შთამომავალი ეპყრათ. დადგა კრიტიკული მომენტი. ფრანგები საგარეობდაგ დაწინაურდნენ — 6:3. მაგრამ აი, საფრიკაკო- ბილეკზე გამოვიდა რომანკოვი, რომელმაც დაამარცხა მოსკოვის ოლიმპიადის ვიცე-ჩემპიონი ეოოლი.

დადგა აფციაურის ჯერიც. იმ სალამის იგი შეუდარებლად იბრძოდა. აი, ალიო ძალზე საჭირო ქულა და ანგარიში გახდა 5:6, მაგრამ ლოგვინმა გაათანაბარა ანგარიში. მალე კვლავ ფრანგები დაწინაურდნენ. ალბათ არ არის ძნელი წარმოსადგენი როგორი პასუხისმგებლობა ეკისრებოდა ვლადიმერს. გადამწყვეტ ბრძოლაში საჭირო იყო ზზოლოდ გამარჯვება, სულ ერთი იყო რა ანგარიშით, რადგან დარტყმების შეფარდება ჩვენს სპორტსმენებს უკეთესი ჰქონდათ. თავიდან აგებდა, მაგრამ იმარჯვა და მსოფლიო ფარიკაობის ამმბავლ „ვარსკვლავთან“ ოფნესთან გაათანაბრა ანგარიში — 4:4. მალე გადამწყვეტი დარტყმაც მიაყენა მას და ჯამარჯვებაც იზეიმა.

მატჩში აფციაურს არც ერთი შეხვედრა არ წაუგია. იგი გახდა ნამდვილი გმირი არა მარტო იმ დღის, არამედ მთელი ჩემპიონატის.

პირველად აფციაურის სახელი 1978 წელს გაჰბარდდა, როცა ქალაქ ბოკოიკა შორის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი გახდა. წარმატებას წარმატება მოაყვა. იგი უკვე „პირველი რაპირა“ იყო ქვეყნის ახალგაზრდა მეშაკტერებს შორის, ვლადიმერი ოლიმპიის ოლიმპიადის წელს ქვეყნის ნაკრებს წევრობის ანდიდატი გახდა. შეეგიბრობდა რომანკოვთან, სმირნოვთან... ეს სპორტსმენები სწრაფი, აკრობატეთ მოქნილი, ტემპერამენტიანი, ადვილად „ფეთქებადი“ სპორტსმენი, რა თქმა უნდა, შესანიშნავადაც უტივს, ბრმენეფრადაც იცავს თავს, შეუძლია დარტყმის სწრაფი მოგერიება. იცის, როდის არის საჭირო შეტევაზე გადასვლა. ასეთია აფციაურის „ტუნნეკური პასპორტი“, რომელიც მას ნაკრების მწვრთნელმა ო. ვიზგუნოვმა მისცა. საბრძოლო ბილეკიდან გადმოსული სახეს შეიმშრალებს და თუ გიამარჯვა, ალარ ახსოვს დაღლილობა, იმ წუთში იგი ყველაზე ხალისიანი ადამიანია.

ამ რამდენიმე წლის წინ ჯერ კიდევ უდარდელი და ლაღი იყო. ახლა უკვე დაღვინდა, დადინჯდა ისწავლა ემოციების მოთოკვა. გაინ არ არის დრო? იგი ხომ უკვე ოჯახის მამაა, ჰყავს პატარა ქალიშვილი და მეუღლე ირინე — ყოფილი მოფარიკაკე. უამბავი სამეცაკეს: სახლი, ინსტიტუტი, სპორტი. როგორც კი თავისუფალ დროს გამონახავს, საყვარელ სამეანობას ულრმდება — თვითონ — აწყობს რადიოსაბაგიოს. მას იცნობენ როგორც ხალხური, ისე თანამედროვე მუსიკის მცოდნეს. „რა თქმა უნდა, როგორც ყველა ქართველს, შენც გიყვარს სიმღერა?“, — ეკითხება. ეღიმება, ხმა არა მაქვსო, ამბობს. რა თქმა უნდა, არ მეკრა, ქართველი და უსიმღერობა?

ჯერჯერობით კი ყველაზე სასიამოვნო მუსიკა მისთვის რაპირის წყრიალია. ბარშან ზაფხულში აფციაური პირველად გახდა საბჭოთა კაკშრის ჩემპიონი — რომანკოვს მოუგო, თითქმის ათი წლით უფროს მეტოქეს. რომანკოვს გამოცდილება მეტი აქვს, მაგრამ მაინც მოუგო ამ დაუმარცხებელ რაინდს. თავისას მაინც მიაღწია.

ზუდაპეშტში „ბეგობრობა-84“ ტურნირზეც გიამარჯვა როგორც პირად, ისე გუნდურ შეჯიბრებში. ფარიკაობაში რომ არსებობდეს ანსოლუტური ჩემპიონის წოდება, მისი მფლობელი უსათუოდ ვლადიმერ აფციაური იქნებოდა.

რა იქნება მომავალში? ფარიკაობის მოყვარულნი მოუთმენლად ელოდნ მის ახალ გამარჯვებებს. ელან იმისთვის, რომ უეჭირონ და დატებნენ მისი რაპირის ცეცხლოვანი ცეკვით.

ᲘᲣᲠᲘ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲝᲕᲘᲩ.

„სოვეტსკი სპორტი“ № 287.
1984 წ.

ᲤᲚᲘᲡ ᲡᲐᲣᲙᲔᲗᲔᲡᲝ ᲡᲞᲝᲠᲢᲡᲛᲔᲜᲘ, ᲒᲣᲜᲓᲘ, ᲛᲬᲕᲠᲗᲜᲔᲚᲘ

ᲬᲐᲠᲛᲝᲒᲘᲓᲒᲔᲜᲗ ᲙᲐᲜᲓᲘᲓᲐᲢᲔᲑᲘ

ᲕᲚᲐᲓᲘᲛᲔᲠ ᲐᲤᲪᲘᲐᲣᲠᲘ

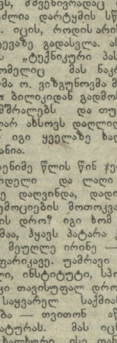

ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲬᲧᲐᲚᲒᲣᲠᲗᲝᲚᲔᲑᲘᲡ ᲜᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝᲡ

21 ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲘᲡ მოსკოვსა და ლენინგრადში დაიწყო უმაღლესი ლიგის წყალბურთელთა 41-ე საკავშირო ჩემპიონატის პირველი ტური მატჩები.

ᲚᲔᲜᲘᲜᲒᲠᲐᲓᲘ. თბილისის „დინამო“ მეტოქეები სტარტზე კიევის თანაკლუბელები იყვნენ. თბილისელებმა ორი პერიოდი ფრედ დაამთავრეს, ორი მოიგეს და სამოლოოდ ბირეული გამარჯვება ჩაიწერეს სატურნირო ცხრილში — 7:5 (3:3, 1:0, 2:1, 1:1). დანარჩენი შეხვედრები ასე დამთავრდა: „დინამო“ (ლენინგრადი) — „ᲒᲣᲜᲓᲘ“ (ᲙᲘᲔᲕᲘ) 16:11 (4:2, 3:3, 2:3, 7:3). „ბალტიკა“ (ლენინგრადი) — „დინამო“ (ალმა-ათა) 5:8 (1:2, 0:2, 2:3, 2:1).

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ. ადგილობრივმა „დინამომ“, რომელმაც წინა ჩემპიონატში მხოლოდ მეოთხე ადგილი დაიკავა, ამჯერად სასტარტო მატჩში დაამარცხა სსრ კავშირის ჩემპიონი (ცსკ ᲫᲛ. — 12:11 (2:3, 4:2, 4:2, 2:4), ᲛᲐᲠᲗᲚᲓᲔᲚᲘᲡ ᲑᲠᲬᲧᲘᲜᲐᲕᲘ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ მოსკოვის უნივერსიტეტმა აჯობა კასპიის წყიელრიშოვანი ფლოტილიის (ბაკუ) გუნდს — 8:7 (2:2, 2:1, 1:2, 3:2).

ᲡᲙᲙ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲗᲘᲡᲐ, ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡᲒᲐᲜ

**ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲙᲝᲛᲔᲠᲪᲘᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲐᲗᲐ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲗᲘ, ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘ ᲓᲐ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡᲒᲐᲜ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲗ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲦᲑᲣᲜᲐᲕᲓᲐ ᲛᲔᲠᲘᲓᲐᲜ ᲛᲔᲠᲘᲓᲐᲜᲘ ᲛᲘᲡᲐᲦᲑᲣᲜᲐᲕᲓᲐ

(დასასრული)

რეტერის ზურაბ ლომიძეს კოხოვე, სასახლეში სამთო-სათხილამურო ჯგუფები ვაეხსნა.

ძველი სპორტსმენმა და სპორტის დიდმა ენთუზიასტმა ზ. ლომიძემ მზარი დაიქირა მალოგინკოს და 1973 წლის დეკემბერში სასახლის ეზოში „დიდგვიდი“ ოცდათის ნაცვლად... სამასმა ბავშვმა მოიყარა თავი. ორგანიზატორები ერთობ უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ. აუცილებელი გახდა საკონკურსო შერჩევა, ძირითადად ამოწმებდნენ სიარული ფიზიკურ მომზადებას. დაამჩნიეთ 200 ბავშვი გაბრუნდა გულდაწყვეტილი, მაგრამ ვინც დარჩა, ისინიც ხომ გათვალისწინებულნე სამჯერ მეტი იყვნენ. სასახლის დირექციამ გადაწყვიტა ეარი არ ეოქვა მათთვის და ასევე ბავშვი იანერის არდადეგებზე, ბაკურიანში გაგზავნა შეერეზრება. აქ მალოგინკოს მზარში ამოდგენენ სამხედრო სპორტის ენთუზიასტები, ახალგაზრდა არქიტექტორები ვახტანგ მიქელაძე, ლევან ლორთქიფანიძე, კოსტა ქიკვინია, ეკიმი მერაშვილი იაშვილი, მხატვარი ვერა აჯიაშვილი, გამოცდილი ალპინისტი ქაია დგებუაძე. მერე სპეციალური სპორტული სკოლაც შეიქმნა, რაშიაც დიდი წვლილი შეიტანა საქართველოს განათლების მინისტრის მაშინდელმა მოადგილემ ნუგზარ ფოფხაძემ.

სამმე თოთქოს დაიძრა, მაგრამ ბაკურიანში მოდან უამრავი მოთხილამურე და დამსვენებელი იყო რიდა თავს, ამიტომ ახალშექმნილ სკოლას ესხა ადგილი უნდა ეძებნა. თელეთის მაღლობლად, ცივის მთაზე გამოინახა საკარმიდამო ადგილი. იქვე ბაკურიანიდან ჩამოტანილი 1000-მეტრიანი საბაგირო ჯგუფ ადამიანებაეს. ზამთრის სეზონმა ნორჩებისათვის ნაყოფიერად ჩაიარა, შემდეგ წელიწადს კი... თოვლი სულ არ მოვიდა. ცივის მთა ზურგუტანისერად ხასხასებდა.

საკარჯიშოდ კვლე ახალი ადგილს ეძებნა გაგრძელდა. თოთქოს მაგვეს კიდეე ასეთ ადგილ — ბლეთასთან, ლომისის მთის ახლოს ხეობაში სწრაფად დადგეს 300-მეტრიანი საბაგროც, მაგრამ არე ეს ადგილი გამოადგათ. თუ მზე არ ანათებდა, ტემპერატურა ერთბაშად ეკლეს 5-დან მინუს 16-მდე ეცემოდა. ეარი სიტყვით, ბეერი ალარ „ეთათბირიათო“, ადგნენ და გადაწყვეტეს გუდაურში „ეფლეკენენ.

...ალი, ეს დაიწყო! 1980 წელს სოფელ სეთურთან ალეს ორი საბაგირო გზა (350 და 400-მეტრიანი). მლეთის სკოლა-ინტერნატის ხელმძღვანელებმა არდადეგების დღეებში საცხოვრებელი დაუთმეს თბილისელ მოსწავლეებს, ბავშვები ყოველდღე ავტობუსით დაპყავდათ სეთურში სავარჯიშოდ. ასე იყო ჯერ იანვრის, მერე მარტის არდადეგებზეც. გაიზარდა მომეცადინეთა და წვრთნელთა რაოდენობა. ბავშვებთან სამუშაოდ მოვიდნენ ჯელა მიქაბრიძე, შალვა კოხანაშვილი, გოგი ჯინოეკი. თელავზე საბოლოოდ ეარი თქვეს და 1981 წელს იქ დამონტაჟებული საბაგირო გუდაურში გადათრახეს. მაგრამ კალა თავი ირინა სიძნელემ. სად უნდა ეეცხოვნათ ბავშვებს, ინტერნატი ყველს ვერ იტევდა...

... გუდაურში, ეზის პირას, ერთი დაეშალოგებელი, ქვის ოსსათოლანი შეხვდა ოდვა — საავტომობილო ეზოთა სამინისტროს სასტუმრო. მძღოლებისათვის განკუთვნილ ამ შენობას, ისე როგორც მთელ გუდაურს, ახალი პატრონი გამოეჩნდა — „ცეკავშირი“. ის გახდა გუდაურის ახალი განაშენიანების დამკვეთი, პროექტრება „საქკიბორკალაქშენს“ დაევალა, შესრულება — შშენებლობის სამინისტროს...

მალოგინკოს და მიქელაძემ 1983 წლის მიწურულს შაბათობა მოაწყვეს. 90 შობიდი მივედი შენებლობაზე. პირველი რიცხვისთვის ყველაფერი მზად უნდა ყოფილიყო. მოსაწვრსა ახალი წლის ღამეს სასადილში (ცხადია, იქ შედარებით თბილოდა) „თოფლის ბაბა“ შემობრძანდა. ეიღაცას ეიდემაგნიტოფონი ჩამოეტანა და ბავშვებმა მხიარული ბულტფილმებიც ნახეს. მერე „ფისკო“ გამართეს, თვითმოქმედებაც საინტერესო გამოეცდოთ. საკუთარი ეერის ქვეშ წყალ-სადარძლიანი საბაგირო გზის ორი რიგი, რესპუბლიკის კავშირგამშვლის სამინისტრომ გაიყვანა 6-კილომეტრიანი გაწმენდა გუდაურის ფოსტამდე, რომელზეც დაიდგა ძლიერი სატელევიზიონო ანტენა. იგი ყველა ტელეპროგრამის მაღალხარისხიანი მიღებისა და გუდაურიდან პირდასირი ფერადი ტელერეპორტაჟის საშუალებას იძლევა. ამავე სამინისტრომ დამონტაჟა ავტომატური სატელეფონო საგადასო ახალი 100-ნომრიანი ხაზი. „სამეურნეოს“ ქვესადგური დადგა გუდაურში. წყალთა მეურნეობის სამინისტრომ წყალგაყვანილობით შეავსო წყლის წყალი, რისთვისაც საჭირო გახდა 6 კილომეტრი სიგრძის მილების გაყვანა. სამართველოს სპორტკომიტეტი მარტისთვის ამირეზ თანამედროვე ტიპის დიდი ელექტრატაბლოს დამონტაჟებას. რეკონსტრუირებული ფოსტის შენობაზე მოეწყობა შეჯიბრების პრეს-ცენტრი, მზადდა „სამაშველო სამსახურის“ კოტეჯი, გიგისსა კიდე, „ცეკავშირის“ სუვენირების მაღაზია, შენდება ახალი საცხოვრებელი კოტეჯები, სასტუმრო სასლები, მაღე მზად იქნება განსაკუთრების სამინისტროს ოთხსართულიანი სოლა-ინტერნატის შენობა. გასაღდ დაიწყება ახალი, 300-ადგილიანი სასტუმროსა და 4 სამგვერიანი სავაჭროსანი ბანკის ბანკ (ეს ბანკ საათში 2 ათას კაცს ეადაოვნებს) შენებლობა, რომელსაც ერთ-ერთი უცხოური ფირმა აშენებს. გაწმენდილია გუდაურში შეიქმნას მეცხოველეობის მეურნეობა, საბაგირო გზის ქვემოთ გაკეთდეს სათხილამურო სადგური. მაგრამ ყოველივე ეს გუდაურის ხვალინდელი დღეა. ახლა კი ამ ახალ სპორტულ-ტურისტულ ცენტრს შეუძლია დღეში მიიღოს 2-3 ათასი სპორტსმენი და ტურისტი, უახლოეს წლებში კი ორ-სამჯერ მეტი. გრანდიოზული შშენებლობებია გათვალისწინებული გუდაურში მომავლისთვის. 1990 წლისათვის აშენდება სასტუმროები 1.000 ადგილით, დაიდგმება ათი დიდი საბაგირო გზა. უფრო გვიან, 2 ათასი წლისათვის, სასტუმროები 4 ათასამდე ჩამოსულ მიიღებს. უფრო მორეულ მომავალში კი თბილისიდან სულ 120 კილომეტრზე მდებარე ეს თოვლიანი ქედები ერთდროულად 10-12 ათასამდე მოთხილამურეს უმასპინძლებს.

„ყოველივე თეთრად გრწყინავს...“

მოთხილამურეთა სამყარო

ასე შეიძლება ვეუწოდოთ ახალ სპორტულ მაღაზიას, რომელიც გუდაურში გაიხსნა. მისი დირექტორი სერგო ფეიქრიშვილი გვიჩვენებს ახალ მიღებელ სათხილამურო ინვენტარს, სპორტულ სამოსელს. მართლაც ყველაფერი ჭკნინაა: იმპორტული სამთო თხილამურები („ლაფალოტი“) მოზრდილთათვის, ბავშვებისათვის ყველა ზომის თხილამური, სატეეოსო ჯოხები, სათხილამურო ფეხსაცმელი, ნელთათმანი, კოსტიუმები....

— მომმართვიანებს ვეკრეფრობით ვერ დავემფერებინო, რაც შეიძლებოდა ყველაფერი შემოზიდეს, — გვეუბნება ს. ფეიქრიშვილი, — ეგაა, რომ „ეტუბი“ და სათვალეები უკვე გაგვითავდა. იმდენ მაქვს, რომ დიდი შეჯიბრებების წინ ჩვენს მაღაზიას ასევე კარგად მომართავენენ.

ერთი შენიშვნა. სპორტული მაღაზია ახალ სათხილამურო ცენტრიდან შორს (5-6 კილომეტრზე) მდებარეობს — ქალაქ-ცენტრსთან. ალბათ, უფრო მიზანშეწონილი იქნება თუ მას გუდაურის ცენტრში გადმოიტანენ (სანამ ამის შესაძლებლობა არის). კარგი იქნებოდა მაღაზიაში ყოფილიყო ფოტო და რადიო საქონელი.

სხვათა შორის, ასეთივე აზრი გამოთქვა ჩვენმა ძველმა ნაცნობმა, ენთუზიასტმა მოთხილამურემ, საიალქნო სპორტში ქვეყნის ნაკრების ერთ-ერთმა მწვრთნელმა, სპორტის დამსახურებულმა ოსტატმა ტიმირ პინეგინმა, რომელიც ნაკრების წევრთა ერთ ნაწილს გუდაურში ავარჯიშებს.

— ოცი სპორტსმენი ჩამოვიყვანეთ სამკედრად შეკრებაზე მაღალმთიანეთის პირობებში სავარჯიშოდ. გუდაური ძალიან მოგვწონს — მზიანია, უქარო. შარშან წაბაკძორში ვეიმზადებოდით. თამამად შემიძლია გითხრათ, ვარჯიში გუდაურში ჯობს. ერთი კია, რომ სავარჯიშოდ ფასაურრიდან დადდივართ.

ცნობილი ჩემპიონისა და სპორტის ვეტერანის ნათქვამმა ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პრობლემა მოგვაგონა...

გზა, გზა...

თბილისიდან მლეთას სარეისო ავტობუსით წამოვედით. ავტობუსი დღეში ორჯერ გამოდის დიდუბის ავტოსადგურიდან (13 საათსა და 40 წუთზე და 15 საათსა და 18 წუთზე). ჩვენთან ერთად ორი ახალგაზრდა ინჟინერი-ფიზიკოსი მგზავრობდა. ცხადია, ეს მერე გავიგეთ, თავიდან კი მათმა საფუძდაგულოდ შეფუთულმა თხილამურებმა მიიპყრო ჩვენი ყურადღება.

— თუ თოვლია, თითქმის ყოველ შაბათ-კვირას ავდივართ გუდაურში — გვიპასუხეს ამ ახალგაზრდა ინჟინერებმა. — მართალი გითხრათ, ძალიან გვიძნელდება მგზავრობა. ავტობუსი ისეა გაგეფილი, ფაფოლმან ვინ დადგრმს, ცალ ფეხზეე ძლივს ვდგავართ. ამას კიდეე როგორმე კიდეეთმდინი, მაგრამ მთავარი ისაა, რომ ავტობუსი მხოლოდ მლეთამდე მიდის, იქიდან გუდაურამდე კი ოცი კილომეტრია, საათობით ვდგავართ გზაგასაყართან და ვიედნი, იქნებ ვინმე მაჭკანანამი ჩამოიაროს. ჩვენისთანები ბევრნი არიან. „ლელოშიც“ კი ვვინდოდა წერილი გამოგვეგზავნა, მაგრამ ახლა ხომ ყველაფერი თქვენიეე თვალით ნახეთ.

ხუთ ასე ძნელია, რომ თბილისი—ბლეთას რეისი გუდაურამდე გაგრძელდეს და ზამთრის პერიოდში ორი ავტობუსი მაინც დაემატოს (განსაკუთრებით შაბათ-კვირას). ალბათ, საავტომობილო ტრანსპორტის სამინისტრო ეუფურადღებად არ დატოვებს მრავალტანტოდან სპორტის მოყვარულთა სურეილს.

„ფიფქია და ვეიდი ვენეტრელი“

ასე „დარქეა ახალგაზრდა კომპოზიტორმა და მომღერალმა ნუგზარ ერგეშო

მთავარი პროგლემა

მოსკოვსა და ლენინგრადში დასასრულს უახლოესები უმაღლესი ლიგის კალათბურთელთა ჯაჭვი ხაკაშვილი ჩემპიონატის მეორე წრის მატჩები.

მოსკოვი. ამ დღეს ტურის მთავარი მოოლოდნელობა იყო ტაშკენტის „უნივერსიტეტის“ კალათბურთელთა წარმატება კიევის არმიელებთან შეხვედრაში. პირველი ტაიმი დამთავრდა ფრედ — 45:45. შესვენების შემდეგ ბრძოლა ცალკეულად უპირატესობით მიმდინარეობდა, მაგრამ ტაშკენტელმა კალათბურთელებმა უკეთ ჩაატარეს შეხვედრის დასკვნითი ნაწილი და ბრტყლრონო ცხრილში მერვე ადგილზე ჩაწერეს — 95:89. მაგრამ ამ წარმატებას მხოლოდ ეკონომიკურ-სტატისტიკაოთ ჰქონდა მნიშვნელობა.

თბილისის „დინამო“ აქტიურად ჩაატარა შეხვედრის პირველი ნახევარი ყაზანელებთან — 47:45. მეორე ტაიმში მეტოქეები ერთხანს თანაბარი ძალით იბრძოდნენ, მაგრამ მერე ლიდერის უპირატესობა გამოიკვეთა. კოუნსელმა ტრადიციულად ძლიერად ჩაატარეს ბოლო წუთები და 14-ქულიან უპირატესობას მიაღწიეს — 100:86.

კიევის „სტროიტელმა“ ვერაფერი ვაჟწყო გამოამშვიბის მეორე ლიდერთან — ცსკა-სთან და დამარცხდა — 76:99 (39:50).

ლენინგრადი. ტურის ერთ-ერთი ცენტრალური მატჩი იყო ბალტიისპირეთის ორი პოპულარული კლუბის — რიგის ვეფ-ისა და ვილნიუსის „სტატბის“ შეხვედრა. წლევანდელი გამოსვლების მიხედვით ამ მატჩში წარმატების მეტი შანსი ჰქონდათ რიგელ კალათბურთელებს, რომლებიც ლენინგრადის სპარტაკელებს ბრიწკოს მედალს ეკლესნიან. მაგრამ ბალტიისპირელთა შეხვედრის წინასწარი პროგნოზირება მედან რთული საქმეა, მით უფრო, თუ ერთ-ერთს კონკრეტული ამოცანა აქვს გადაწყვეტილი. „სტატბისთვის“ ასეთი ამოცანა რეა უძლიერეს ვენნში მოხვედრაა, რისი შანსიც მან თბილისის „დინამოს“ წარმატებელი თამაშის შემდეგ გაუჩნდა. ვილნიუსელმა კალათბურთელებმა ხელადან არ გაუშვეს ეს შანსი და გაიმარჯვეს, თანაც საკმაოდ დიდი ანგარიშით — 106:83 (59:41). ამ გამარჯვებამ ერთის გაართვა თბილისის „დინამოს“ მდგომარეობა, რომელსაც კიევის არმიელებთან დარჩენილ შეხვედრაში მხოლოდ გამარჯვება აძლევს ხელს.

ლენინგრადის „სპარტაკმა“ მეოთთმეტე გამარჯვება მოიპოვა და მტკიცედ დამკვიდრდა ადგილი სუტრენინო ცხრილის მესამე საფეხურზე. ნევინსკოელებმა დაამარცხეს მინსკის რტი — 75:62 (29:31).

მოსკოვის „დინამო“ ნელ-ნელა იკრეფს ძალებს, თუმცა მის სიტოვთ მდგომარეობას საეჭვოა რამეს უშველის. მეორე წრის ბოლოსწინა მატჩში დინამოელებმა სძლიეს ლენინგოსტოკის „სპარტაკს“ — 80:75 (46:41).

გათამაშების ცხრილი

მდგომარეობა 22-დეკემბრისთვის						

თბილისის III საერთაშორისო ტურნირი ახალგაზრდა მოკრივეთა შორის

როცა გულშემატკივარი მართალია

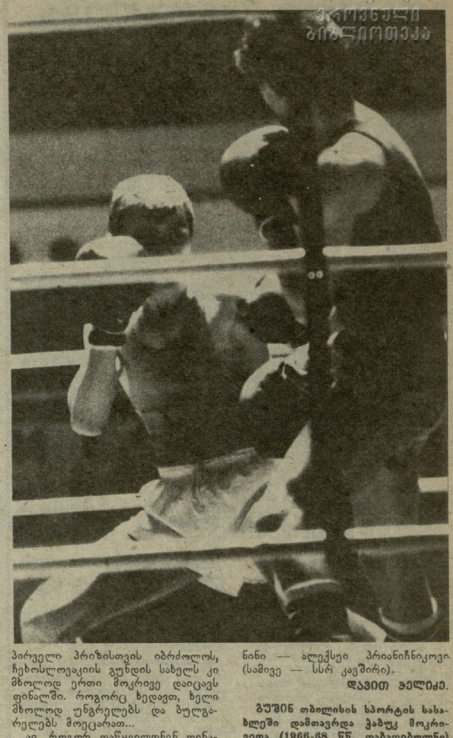

დღეს, მართალი იყო თბილისის სპორტის სასახლეში შეკრებილი მაყურებელი, როცა განკეკრებულ ლმა სიმართლის დადგენა მოსთხოვა მსაჯთა კოლეგიას, ეიფორიაში. რა მოხდა? ნუთუ ასე ბრმა და უვიცია გულშემატკივარი, რომ აშკარა უპირატესობა ვერ გაანსხვავა პირწმინდად წაგებული ბრძოლისაგან? არადა, სწორედ პირწმინდად მოუგო ქუთაისელმა დავით ფუტკსტანიძემ (67 კგ წონითი კატეგორია) რუმინელ მარიუს რომანს... სიტყვას გადავეცემთ საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯს, საქართველოს სსრ დამსახურებულ მწვრთნელს **ოთარ რაგიმოვს:** „ბრძოლა, რა თქმა უნდა, ფურცხვანძიის მოგებული იყო და ძალიან საწყენია, რომ მსაჯებმა ასეთი მძიმე შეცდომა დაუშვეს. დავითი გამარჯვებას ცსწრაფვოდა და აკი ეაქაკაუტადაც დასარულა პაექრობა. რაუხდების მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, პირველი რაუხდი მან მოიგო, მეორეში ძალიან უმნიშვნელო უპირატესობით ტტეარმა იმარჯვა, ხოლო ბოლოს ბოლოს მესამე რაუხდში დავითმა ძალ-ღონე მოიკრიბა და სძლია მეტოქეს".

როცა ეგბა-ს (სამოყვარულო კრიკეის ევროპის ასოციაცია) მსაჯთა კომისიის წევრს, თბილისის მესამე საერთაშორისო ტურნირის ეიორეს წევრს ვლადიმერ დადაევს ეთხოვე შეეფასებინა ეს საკვირველი შემთხვევა, აქის უფლება არა მაქვს, მთავარ მსაჯს, ვლადიმერ ენგიბარიანს მიმართეთ, მიპასუხა:

— **მაგ კი, აქეს უფლება?**

— არც მას უნდა ჰქონდეს.

— **მაშინ ისევ თქვენ გარიგსეთ და მითხარით თქვენი აზრი, როგორც ეხმაურ წევრმა.**

— მსაჯობას კომენტარს ვერ გავეკეთებ, იმე კი... სწორი ბრძანდებით...

მაშ, მაყურებელი მართალი ყოფილა.

ახლა, სხვა ორთაბრძოლებსაც მივხედოთ. ნახევარფინალების დღე ჩვენი რესპუბლიკის მოკრივეებისათვის მარცხით დაიწყო. ჯერ იყო და რამინ ყურბანოვმა (51 კგ) წაგო ზეზეგორა ვალერი ჩერნეთან, მერე მეგობრის ბედი ლეონ მარქარიანმა (75 კგ) გაიზიარა, რომელიც უსმან არსალიევთან (ორივე სპორტსმენის მეტოქე სსრ კავშირის ჯაბეკოთა ნაკრების წევრია) დამარცხდა. დღითიდე ვაცდა ცნობილი, რომ ფინალისაკენ გზა გიუსნა ფავეთ შარვაშიძეს (54 კგ). საქმე ისაა, რომ ნახევარფინალურ ორთაბრძოლაში მისი მეტოქე, უნგარელი ლასლო სპოკე ტრაუმის გამო შეკიბრებიდან მოიხსნა.

საღამოს შეხვედრები, თუ ზემოხსენებულ კატრობს არ ჩავთვლით, გაეცალებთ ილბლიანდ წარიმართა მასპინძელებისათვის. რიმელი ერთი გავიხსენოთ: ივანე ბახტაძე (63,5 კგ), ბესიკ ღურჩია (67 კგ) თუ ელდარ ვაბარიანიძე (91 კგ)? სამივემ შესანიშნავად იბრძოლა და ღირსეულად მოიპოვა ფინალში მონაწილეობის უფლება. მათ ასეთივე თანამიმდევრობით დამარცხეს ალეკსანდრე ეინოგრადოვი, ნერკეი სუხორუკოვი (ორივე სსრ კავშირის ნაკრების წევრი) და უნგრელი დიორდ ხოლოვიში. აშკარად წარმომადგენლობით ტურნირში ფინალის ოთხი საგზურის მოპოვება თავისთავად დიდი მიღწევაა. უკვე შეიძლება. წარმატება მოვულოცოთ ჩვენს ბიჭებსა და მათ წვრთნელებს, მაგრამ, მოდით, ნუ ავჩჭარიდებთ, იქნებ კიდევ უფრო მეტად გამოდგნო თავი და მეტად გავაბარონ!

როგორც მოსალოდნელი იყო, ყურადღება მიიქცეს სსრ კავშირის I და პროფკავშირების ნაკრების გუნდების წარმომადგენლებმა. მათი 16 მოკრივე ფინალში ისპარეზზებს. არც რუნინელები გამოიყურებოდნენ ცუდად — სამი მათგანი გადამწყვეტ შეხვედრამდე შეეცდება პირველი პრიზისთვის იბრძოლოს, ჩეხოსლოვაკიის გუნდის სახელს კი მხოლოდ ერთი მოკრივე დაიცავს ფინალში. როგორც ხედავთ, ხელი მხოლოდ უნგრელებს და ბულგარელებს მოეცალთ...

აი, როგორ დაწყვილდნენ ფინალისტები:

48 კგ. ამდენ ხალმურზაევი — მიხეილ კრეტოვი; **51 კგ.** ვალერი ჩერნეთი — ნეკერ ზახარიანი (ოთხივე — სსრ კავშირი); **54 კგ.** დავით შარვაშიძე — ადერონ თემურიანი; **57 კგ.** მიხეილ კაზარიანი (ორივე — სსრ კავშირი) — ივანე ბახტაძე; **67 კგ.** ბესიკ ღურჩია — მარიუს რომანი; **71 კგ.** მარიან გავრილეა — შტეფან ლრიმეკე (სამივე — რუმინეთი); **75 კგ.** უსმან არსალიევი — გენადი პაპაკელი; **81 კგ.** კონსტანტინე ეფსტაფიევი — ანეკი ხოლოკიანი (ოთხივე — სსრ კავშირი); **91 კგ.** ელდარ ვაბარიანიძე — ანდრეი სასოვი; **91 კგ-ს ზეკეთ.** ვასილი განინი — ალექსეი პრიანინჩიკოეი (სამივე — სსრ კავშირი).

დავით ჭელიძე.

გუშინ თბილისის სპორტის სასახლეში დამთავრდა ჯაბეკ მოკრივეთა (1966-68 წწ. დაბადებულნი) მესამე საერთაშორისო ტურნირი. როგორც უკვე აღვნიშნეთ, კარგად ისპარეზეს ხალართველის სპორტსმენებმა. მათ ერთი პირველი, სამი მეორე და სამი მესამე ადგილი დაიკავეს.

წონითი კატეგორიების მიხედვით ტურნირში გამარჯვეს: 48 კგ. ამდენ ხალმურზაევმა, **51 კგ.** ვალერი ჩერნეთმა (ორივე — სსრ კავშირის ნაკრება), **54 კგ.** დავით შარვაშიძემ, **57 კგ.** მიხეილ კაზარიანმა, **60 კგ.** ანდრეი ბელოვმა, **63,5 კგ.** ჯაკი ტემიბულატოვი (სამივე — სსრ კავშირი) — ივანე ბახტაძე; **67 კგ.** ბესიკ ღურჩია — მარიუს რომანი; **71 კგ.** მარიან გავრილეა — შტეფან ლრიმეკე (სამივე — რუმინეთი); **75 კგ.** უსმან არსალიევი — გენადი პაპაკელი; **81 კგ.** ანეკი ხოლოკიანი (ოთხივე — სსრ კავშირი); **91 კგ.** ელდარ ვაბარიანიძე — ანდრეი სასოვი; **91 კგ-ს ზეკეთ.** ვასილი ანინი — ალექსეი პრიანინჩიკოეი (სამივე — სსრ კავშირი).

საერთაშორისო ტურნირი გამარჯვებული

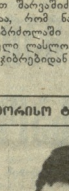

დავით შარვაშიძე

კრიკეი

დაიბადა 1968 წლის 3 მაისს ქუთაისში. წონა 54 კგ. სიმაღლე 165 სმ. სწავლობს ქუთაისის რკინიგზის 23-ე საშუალო სკოლის, მე-10 კლასში. სპორტში შეედგენობა დაიწყო 5 წლის წინ საქართველოს სსრ დამსახურებული მწვრთნელის ვალერი ბურჯანაძისა და გია კუნიანიძის ხელმძღვანელობით.

ვარჯიშობს ქალაქის განსაკუთრებულ განყოფილების ბავშვთა და მოზარდთა სპორტულ სკოლასა და „ბურეკვესტნიკში". სპორტის ოსტატობის კანდიდატია. საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების წევრია 1983 წლიდან.

პირველი დიდი წარმატება მოიპოვა 1983 წელს — გიმნაზიეეა მოსწავლეთა რესპუბლიკურ პირველობაში. 1984 წელს მონაწილეობა მიიღო მოსწავლეთა საკავშირო სპარტაკიადასა და საკავშირო პირველობაში. თბილისის მესამე საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებულია.

კოკეი

მოსკოვში დამთავრდა ჩეკეოსლოვაკია საერთაშორისო ტურნირი გაზეთ „იზვესტიასა" პრიზზე. სსრ კავშირის სასახლე „იუნოსტში" სტარტი აიღო უმთავრესი ლიგის ხელმძღვანელ ეოეთა საკავშირო ჩემპიონატის მეორე ტურმა.

გთავაზობთ შედეგებს: ზენი (ზაპოროჟეი) — სპი (თბილისი) 32:19, ასკ (მინსკი) — ასკ (ლვოვი) 25:23, „გრანდესი" (კიეხსი) — „ნევა" (ლენინგრადი) 34:30, ცსკა — ასკ (კიეეი) 23:18, მაი (მოსკოვი) — „ბოლოტა" (ჩეკოსლოვაკია) 33:21, „კუნცევო" (მოსკოვი) — სკოფი (კრასნოდარი) 22:21.

ხელგაძრთი

ზაპოროჟეი, 21 დეკემბერი. აქ, სპორტის სასახლე „იუნოსტში" სტარტი აიღო უმთავრესი ლიგის ხელმძღვანელ ეოეთა საკავშირო ჩემპიონატის მეორე ტურმა.

გთავაზობთ შედეგებს: ზენი (ზაპოროჟეი) — სპი (თბილისი) 32:19, ასკ (მინსკი) — ასკ (ლვოვი) 25:23, „გრანდესი" (კიეხსი) — „ნევა" (ლენინგრადი) 34:30, ცსკა — ასკ (კიეეი) 23:18, მაი (მოსკოვი) — „ბოლოტა" (ჩეკოსლოვაკია) 33:21, „კუნცევო" (მოსკოვი) — სკოფი (კრასნოდარი) 22:21.

სათხილამურო სპორტი

ლეიკ-კლუბიდი. ტრამპლინიდან მტკმელებმა აქ - გაიოთამაშეს მსოფლიო თასის მესამე და მეოთხე ეტაპები. 90-მეტრიანი ტრამპლინიდან ხტომაში (მესამე ეტაპი) უძლიერესი იყო ავსტრიელი ანდრეას ფეუდერი — 225,5 ქულა (ნახტომები 115,5 და 115 მეტრზე), ფეუდერმა მოიგო ხტომა 70-მეტრიანი ტრამპლინიდანაც (მეოთხე ეტაპი) — 223,9 ქულა (91 და 85 მ). ოთხი ეტაპის ჯამში ფეუდერი დამაჯერებლად ლიდერობს ტურნირის.

გაეტან ბუშე ფორმაშია

კანადელი სპეციალისტების „აზრით, მსოფლიოს ერთ-ერთი უძლიერესი მოცეგრავეე, ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი გაეტან ბუშე პრაწყინვალე სპორტულ ფორმაშია. ეს განსაკუთრებით თვალსაჩინოდ გამოჩნდა დასავლეთ ბერლინის საეკეგრაოზე. ამ ცოტა ხნის წინ ბუშემ მსოფლიოს რეკორდი გაანუჯოგნა სპორტულად მრავალჯერ — 151,575 ქულა.

თვითონ გაეტან ბუშე თავის შესაძლებლობებს ასე აფასებს: „500 მეტრიანი დისტანციისათვის ფიზიკურად კარგად ვარ მომზადებული, 1000 მეტრზე კი ალბათ მეკნინება ტექნიკური პრობლემები. სპეციალისტების აზრით ამჟამად ნაკლი არ გამაჩნია. სამწუხაროდ, ასე არ არის. მე ბევრი მუშაობა მომიხდება ზოგი, ერთი შეხედვით, უმნიშვნელო შეცდომის გამოსასწორებლად", და მაინც, გაეტან ბუშე დარწმუნებულია, რომ სეზონის უმთავრეს სტარტებს სწორედ ეს მოიგებს..

ინდივიდუალური გრაფიკით

სათხილამურო სპორტში მსოფლიო თასის ერთ-ერთი ეტაპის დამთავრების შემდეგ ფინეთის მთხილამურეთა კავშირმა დაამტკიცა ერეკვნული ნაკრების წევრთა სია. ისინი მონაწილეობას მიიღებენ მსოფლიო ჩემპიონატის გათამაშებაში.

ვაფთა გუნდი ასე გამოიყურება: ჰარი კირკეინენი, კარი პირკკენენი, კარი რისტანენი, ვეიო პიპოლიანენენი და ასკო ოუტოო; ქალები — მარიალიისა კირეესნიემი, პირკო მიატია, მარიო მატკანენენი, იაანა საეოლიანენი და ეია პიტკანენენი. დამტკიცდა აგრეთვე ორკიდეულა გუნდის სია, რომელშიც მოხვდნენ: ოუკო კირიალაინენი, ტიმო რაიდისტო, ოუკა ოიულეეული, სამი ლეინონენი და ო�პალკენენი.

ოუნა მიეტომ და აკი კარკეინენმა — ფინეთის უძლიერესმა მოთხილამურეებმა — უარი თქვეს მსოფლიო ჩემპიონატამდე რაიმე შეჯიბრებაში მონაწილეობაზე. ისინი ამ ჩემპიონატისათვის ინდივიდუალური გრაფიკით ემზადებიან.

არავან ელო და მისი სისტემა

საჭადრაკო სამყაროში დიდი პოპულარობით სარგებლობს არავან ელოს რეიტინგის სისტემა. სხვათა შორის, ეს სისტემა კარგა ხანია აღიარა ჭადრაკის საერთაშორისო ფედერაციამაც. ვინ არის ელო?

ინფორმაცია

კალეიდოსკოპი

იგი დაიბადა უნგრეთის ერთ პატარა ქალაქში. როცა 10 წლის გახდა, შშობლები აშშ-ში გადავიდნენ საცხოვრებლად. ელომ ფიზიკა შეისწავლა ჩიკაგოს უნივერსიტეტში. აქვე დაიცვა მან დისერტაცია და გახდა პროფესორი. არავან ელო ამჟამად 81 წლისაა. პედაგოგიურ და სამეცნიერო შუშობას, ცხადია, თავი დაანება. ცხოვრობს ეასენსინის შტატში, ქალაქ მილოაკის მახლობლად.

ჭადრაკის თამაში 14 წლისამ ისწავლა. რვაჯერ იყო აღნიშნული შტატის ჩემპიონი. ოთელეს აშშ-ს საჭადრაკო ფედერაციის ერთ-ერთი ფუძემდებლად. თავისი სისტემა ჭადრაკის ეროვნულ ფედერაციას პირველად 1960 წელს გააცნო. 1966 წელს ამ სისტემით დაინტერესდა საერთაშორისო ფედერაცია. 1970 წლამდე ელოს სისტემას ცდიდნენ და მხოლოდ ზიგანის (ბფრ) კანგარსტზე მიიღეს ოფიციალურად.

რედაქტორის მოადგილე თ. ბაჩეკილაძე.

ჩვენი მისამართი:
წერილებისთვის — 380098.
თბილისი, ლენინის ქ. № 14.
დეტუნებისთვის — თბილისი, „დელი".

რედაქციის ტელეფონები:
სასოფლო — 93-97-52.
წერილების განყოფილება — 93-97-56.
ეკონომიკის განყოფილება — 93-97-53
„ჩარავან" — 93-97-27, „ეერანი" — 93-97-26

ჩვენი „ნიკელა" 60435

საქართველოს კპ ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა. 380096, თბილისი ლენინის ქ. № 14. ბეჭდება ოფსეტური წესით საგაზეთო კორპუსში ნომაროული, 29.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22. ეე 07528